

Sygn. akt II S 11/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2022r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Robert Zdych (spr)

Sędziowie: SA Edyta Gajgał

SO del. do SA Andrzej Szliwa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2022r.

skargi wniesionej przez skazanego N. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu sygn. akt V Kow 618/21/pr

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. oraz art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2018r. poz. 75)

p o s t a n o w i ł :

I. pozostawić bez rozpoznania skargę skazanego N. W. na przewlekłość postępowania;

II. zwolnić N. W. od opłaty, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lutego 2022r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła, sporządzona przez skazanego N. W. skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w której wniósł on o stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu sygn. akt V Kow 618/21/pr.

Uzasadniając swoją skargę N. W. wskazał na długotrwałość toczącego się postępowania w przedmiocie złożonego przez niego wniosku o udzielenie mu przerwy w odbyciu kary pozbawienia wolności, podnosząc iż stan powoduje negatywne konsekwencje dla jego zdrowia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Należy zauważyć, iż w przedmiocie możliwości złożenia skargi na przewlekłość postępowania wykonawczego Sąd Apelacyjny już wielokrotnie zajmował swoje stanowisko. (postanowienie z dnia 29.01.2020r. sygn. akt II S 4/20 oraz postanowienie z dnia 14.05.2020r. sygn. akt II S 12/20). Z uwagi, iż do chwili obecnej uregulowanie ustawowe nie uległo zmianie przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2018r. poz. 75), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i

prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Jednak przepis art. 2 ust. 1b cytowanej ustawy jednoznacznie stwierdza, że przywołanego przepisu art. 2 ust. 1 tej ustawy nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666, 768, 1452 i 2217), chyba że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego.

Przyjęte uregulowanie ustawowe oznacza, że przepisów dotyczących skargi na przewlekłość postępowania nie stosuje się do wszelkich spraw prowadzonych na podstawie Kodeksu karnego wykonawczego, w tym także spraw o udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Wspomnianą skargę na przewlekłość postępowania wykonawczego można złożyć tylko wówczas, gdy chodzi o sprawy, które dotyczą obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego.

Nie ma zatem podstaw prawnych do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w sprawie wskazanej przez skarżącego.

Ponieważ w sprawach skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej, przeto środek, który okazuje się być niedopuszczalnym winien spotkać się z odmową przyjęcia przez prezesa sądu, do którego ją złożono (art. 429 § 1 in fine k.p.k.), a jeżeli – tak jak w niniejszej sprawie – został on jednak przyjęty, sąd pozostawia go bez rozpoznania (art. 430 § 1 k.p.k.).

Z powyższych względów należało pozostawić bez rozpoznania skargę skazanego N. W. na przewlekłość postępowania w przedmiocie udzielenia mu przerwy w odbywaniu kary.

Na podstawie art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 1256) zwolniono skazanego N. W. od obowiązku uiszczenia stałej opłaty przewidzianej w art. 17 ust. 1 cyt. wyżej ustawy, gdyż ze względu na jego sytuację majątkową i wysokość dochodów wyłożenie jej byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

Edyta Gajgał Robert Zdych Andrzej Szliwa